

عنوان مقاله:

بررسی حال و مقامات عرفانی در اندیشه و منطق الطیر عطار

محل انتشار:

نخستین همایش ملی اخلاق و عرفان در ادب فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

معصومه روحانی فرد - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد نکا، دانشگاه آزاد اسلامی، نکا، ایران

حسین آریان - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران.

خلاصه مقاله:

عرفان اسلامی با منشا قرآنی خود توانسته است مایه ی تعالی روح و جان سالکان طریقت و جویندگان حقیقت گردد. تعالیم ارزشمند اسلام با زبانی نرم و لطیف در متون عرفانی بیان شده است که موجب جذب و شیفتگی اندیشه های طالبان آن می گردد. یکی از مظاهر درخشان تعلیمات عرفانی که از سرچشمه ی زلال باورهای اسلامی سیراب گشته، مبارزه با افزون خواهی های نفس است زیرا که دلبستگی به جهان مادی، انسان را شیفته ی روزگار می کند. از این رو صوفیه و عرفا راه نجات و وصول به سعادت را پرورش روح از طریق سیر و سلوک و مجاهده، ترک تعلقات مادی و مبارزه با خودپرستی می دانند. سالک برای طی کردن این مراحل باید قدم در راه بگذارد و از مقاماتی عبور کند و تحت نظر شیخ و مراد خویش به تهذیب و تزکیه ی نفس بپردازد. موضوع پژوهش حاضر، بررسی حال و مقامات عرفانی در اندیشه و منطق الطیر عطار است. در این پژوهش سعی شده تا جایی که ممکن است تعاریف و مصداق های حال و مقامات بیان شود و دیدگاه عطار درباره ی هر یک از آن ها ذکر گردد.

کلمات کلیدی:

عطار، حال، مقام، عرفان، منطق الطیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/812793>

